

**Posudek školitele na rigorózní práci Mgr. Pavla Zemana na téma
"Eurojust – evropská jednotka pro justiční spolupráci,
Vznik, vývoj a možnosti využití v praxi"**

Zvolené téma považuji za velmi vhodné, protože reaguje na zcela aktuální aspekty mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech se zaměřením na spolupráci členských států Evropské unie. Eurojust je v současné době vyjádřením maximální možné míry evropské integrace v této oblasti, předznamenává však pravděpodobný budoucí vývoj této formy spolupráce. Práce se nezabývá pouze stávajícím stavem, ale poskytuje ve svých závěrech i očekávané výhledy do budoucna, což hodnotím jako její hlavní přínos.

Rigorózní práce je členěna na devět částí a tvoří ji 84 stran textu, čímž přesahuje požadavky kladené na rozsah práce tohoto druhu. Přitom však není popisná, takže z hlediska rozsahu jí nelze vytýkat žádné nedostatky.

Struktura zpracování je logická a systematika příležitá. P. Zeman vychází z obecného vymezení, aby navázal na vývojová stádia Eurojustu a případné konsekvence právního prostředí, v nichž Eurojust vznikl. Z těchto partií lze dobře vypozerovat obtíže, které provázely a provázejí evropskou integraci v trestních věcech a její nástroje, zařazené v současné době především do třetího pilíře Evropské unie. Kapitola o právním základu Eurojustu jen podtrhuje význam překážek, které neumožňují vytvořit evropský útvar se skutečným operativním vybavením a odpovídajícími působnostmi na území členských států.

Rozpracování cílů, pravomocí, působnosti, ale i organizačního pořádku Eurojustu je provedeno střízlivým, věcným a dobře komentovaným způsobem.

Neméně zajímavá je kapitola pojednávající o zapojení České republiky do Eurojustu, jakož i část o součinnosti s touto jednotkou prezentovaná přehledem praktických výsledků.

Mimo zájem zpracovatele nestojí ani vztahy tohoto útvaru pro koordinaci justiční spolupráce s orgány a organizacemi typu Europol, EJS, OLAF ani vnější vztahy s nečlenskými zeměmi.

Zpracovatel si v úvodu stanovil cíl, který definoval především jako snahu představit Eurojust jako orgán EU působící v justiční spolupráci v trestních věcech. Zdůraznil, že nebude provádět pouhý popis této instituce, ale z pohledu vnitřní institucionální výstavby orgánu EU osvětlí otázky vzniku, současnosti a perspektiv Eurojustu.

Tomu odpovídají provedené závěry. Předkladatel v návaznosti na stanovené cíle rozčlenil závěry do tří skupin. Nejprve představil vývojové tendence prezentované v rámci vídeňského setkání v roce 2006, kritickým ale konstruktivním pohledem zhodnotil současné nedostatky této koordinované formy spolupráce, aby pak nabídl vlastní a to nesporně správný pohled na možný vývoj.

Použitá literatura podle mého názoru přesahuje požadavky na rigorózní práci. Práce odráží mnoho praktických zkušeností P. Zemana z činnosti národního člena Eurojustu a těžko bychom hledali srovnatelné zpracování.

Po formální stránce práce až na drobné překlepy netrpí zásadními nedostatky.

Doporučuji práci k obhajobě a navrhuji, aby se předkladatel při obhajobě zaměřil na tyto okruhy otázek:

1. možnosti zřízení Evropského veřejného žalobce, který by nahradil tradiční mezinárodní justiční spolupráci v trestních věcech v rámci členských států EU
2. možnosti zastoupení nečlenských států EU v rámci Eurojustu

V Praze dne 21. června 2007

doc. JUDr. Jaroslav Feňyk, Ph.D., Univ. Priv. Prof.